

Еу-ропско дресирање Србије се наставља, са све већим успехом. Сада је сасвим очигледно да оно што није успело Ивану Павлову са псом, успело је Европској Унији са српском државом. Док је Павлову било потребно више покушаја, и то уз помоћ врло реалног и опипљивог добитка (хране), да на звук звона изазове условну реакцију код пса (лучење пљувачке), дотле се наша власт (номинално нова, а суштински стара, јер следи исту политику) из прве облизује, без икаквог стварног поткрепљења, на саму звоњаву мантре „европска перспектива“ од стране бриселских врачева, опсенара и продаваца магле (ова мантра често се чује последњих дана у њиховим изјавама). Тиме се „српска“ власт, како видимо, жалосно срзава испод нивоа достојанства и памети једне животиње. У лику премијера спремна је да се хвали и поноси колаборацијом с агресором, и да себе и народ уверава у наводно непроцењив значај једне ноторне илузије зване „јасна европска перспектива“. Пошто је „европски пут“ за њу безуслован („Европа нема алтернативу“, понавља она ударни рефрен „жутих“), логично је да ни за њу, као ни за ове претходне, нема тог услова, бриселског или хашког, који неће крајње послушнички, понизно и беспоговорно, прихватити и извршити.

Политика условљавана и европска "перспектива" Србије

Пише: Марко Копривица
понедељак, 17 децембар 2012 23:39

